

CARTA PÒSTUMA DE VINCENT VAN GOGH

Un relat de: [berguedana](#)

Divendres 29 de novembre de 2018

Estimat Theo,

Deixa'm dir-te que em va saber molt greu que et morissis mig any més tard que jo. Sempre havia pensat que em sobreviuries més temps perquè vas estar una persona més estable i perquè t'ho mereixies. Si no hagués estat per tu, jo no hagués pogut pintar els meus 900 quadres i els 1600 dibuixos, no hagués pogut escriure't les 900 cartes, gairebé tres mensuals, amb les quals els meus estudiosos han pogut escriure la meva biografia. Sempre vas estar al meu costat, vas ser el meu supergermà i, tot i ser més petit, vas fer el que fan els germans grans: protegir-me.

I et preguntaràs per què t'escric al segle XXI. Doncs molt senzill, demà sortirem tots dos a la premsa degut que el teu besnét, el Willem Van Gogh, que és assessor del Museu Van Gogh d'Amsterdam ha donat la notícia que les fotos que eren atribuïdes a la meva persona, en realitat erets tu. Sí, sí, tu, Theo. Et van confondre. No sabien que a mi no m'agradava posar ni la fotografia, en general; per això vaig confeccionar-me 27 autoretrats. No per autoestima sinó per la carència de models. Així doncs, només una fotografia meva ha quedat i mira que me la vaig fer a contracor.

Cada vegada que rellegeixo els consells que et donava en aquelles cartes que et vaig escriure durant 18 anys, m'avergonyeixo de la meva gosadia.

En canvi, tu que bé m'aconsellaves: vaig deixar els tons foscos i em vaig atrevir amb els vermells, grocs i blaus, i amb els seus complementaris, creant les obres més famoses i de les quals n'estic tan orgullós.

Que content estic que al segle XXI es parli tan bé de mi. Talment com jo parlava de Millet, Corot, Coubert o Delacroix. Em sobrepassa aquest èxit. Creu-te que les galtes se'm tornen vermelles com els cabells. Sort que les meves creences religioses, l'eternitat, m'ha pogut fer veure l'èxit que no vaig tenir en vida.

Sense tu res hagués estat possible. Avui ningú observaria: "Prunera en flor", "El carter Roulin", "El dormitori en Arles"...

T'estimo

Vincent